

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

12 ноември 1969 година*

По дело 29/69

с предмет преюдициално запитване от Verwaltungsgericht, Щутгарт, отправено на основание член 177 от Договора за създаване на Европейска икономическа общност, постъпил в Съда, по висящото дело пред упоменатия съд между,

ERICH STAUDER, 79 Ulm, Marienweg 15

ищец,

срещу

град Ulm, Marienweg 15, Sozialamt

ответник,

преюдициално решение по следния въпрос:

може ли фактът, че Решение (ЕИО) № 69/71 на Комисията на Европейските общности от 12 февруари 1969 г. поставя продажбата на масло на намалени цени на получателите на социални помощи в съответствие с определени схеми за социално подпомагане след разкриване името на получателите на разпространителите на дребно, да се приеме за съвместим с общите принципи на правото на Общността, които са в сила?

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател на състав, г-н R. Monaco и г-н P. Pescatore, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н W. Strauß, г-н A. Trabucchi и г-н J. Mertens de Wilmars (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н K. Roemer,

секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 18 юни 1969 г., постъпило в деловодството на Съда на 26 юни 1969 г., Verwaltungsgericht, Щутгарт, по силата на член 177 от Договора за създаване на ЕИО,

* Език на производството: немски.

внеся в Съда преюдициално запитване дали изискването на член 4 от Решение (ЕИО) № 69/71 на Комисията на Европейските общности, продажбата на масло на намалени цени на получателите на социални помощи да се поставя под условието името на получателите да се разкрива на разпространителите на дребно, може да се приеме за съвместимо с общите принципи на правото на Общността, които са в сила.

2. Упоменатото по-горе решение е адресирано към всички държави-членки и им разрешава с оглед стимулирането на продажбата на количествата от свръхпроизводство на масло на общия пазар, да предоставят маслото на по-ниски цени от нормалните на определени категории потребители, които получават определено социално подпомагане.

Това разрешение се предоставя при спазването на определени условия, създадени, *inter alia*, да гарантират, че при разпространението продуктът достига до своето предназначение.

За тази цел член 4 от Решение № 69/71 предвижда в две от своите версии, от които едната е немската, че държавите трябва да вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че получателите могат да закупят въпросния продукт при представянето на „купон, посочващ техните имена”, докато в другите версии само се заявява, че се представя „купон, отнасящ се до засегнатото лице”, като по този начин става възможно да се използват други методи за проверка в допълнение на назоваването на получателя. За това на първо място е необходимо да се уверим какви методи изисква разглежданата норма.

3. Когато едно единствено решение е адресирано до всички държави-членки, необходимостта от уеднаквено прилагане и съответно от уеднаквено тълкуване прави невъзможно изолираното разглеждане на един вариант на текста, а изисква да бъде тълкуван, както въз основа на действителното намерение на своя автор и целта, която иска да постигне, така и особено в светлината на всичките четири езикови версии.

4. В случаи като настоящия, най-широкото тълкуване трябва да преобладава, при условие, че това е достатъчно за постигането на въпросните цели. Още повече, че не може да се приеме, че авторите на решението са имали намерение да наложат по-строги задължения на някои държави отколкото на други.

5. Това тълкуване се потвърждава още повече от Декларацията на Комисията, че е било внесено предложение, насочено към премахване на изискването името да се посочва на купона от управителния комитет, на който е бил предоставен проект на Решение № 69/71 за становище. Последният мотив на решението показва, че Комисията е искала да приеме предложеното изменение.

6. От това следва, че въпросната разпоредба трябва да се тълкува, че не изисква - въпреки, че и не забранява - идентифицирането на бенефициентите чрез тяхното име. По този начин Комисията публикува на 29 юли 1969 г. решение за изменение за постигането на тази цел. В съответствие с него всяка държава-членка може да избере между няколко метода, с които купонът да се свърже със заинтересуваното лице.

7. Тълкувана по този начин, въпросната разпоредба не съдържа в себе си нещо, което е способно да накърни основните човешки права, съдържащи се в общите принципи на правото на Общността и закриляни от Съда.

По съдебните разноски

8. Разноските, направени от Комисията на Европейските общности, която представи своето становище на Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване, и доколкото това производство засяга страните по главното производство, то има характера на фаза в делото, висящо пред Verwaltungsgericht, Щутгарт и решението относно разноските е от компетентността на този съд.

По изложените съображения Съдът реши:

Като се произнася по въпроса, отправен от Verwaltungsgericht, Щутгарт с Определение на Съда от 18 юни 1969 г.:

1. Член 4, параграф 2 от Решение (ЕИО) № 69/71 от 12 февруари 1969 г., изменено с Решение (ЕИО) № 69/244, трябва да се тълкува само като налагащо идентифицирането на бенефициентите на мерките, които то предвижда, като въпреки това, то не изисква или не забранява тяхното идентифициране по име, така че да даде възможност за извършване на проверки.

2. Изследването на въпроса, внесен пред Съда от Verwaltungsgericht, Щутгарт не разкрива порок, който да е способен да засегне действителността на въпросното решение.

Подписи